

Sygn. akt I C 192/19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Zambrowie, I Wydział Cywilny

W składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Dłużniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 października 2019 roku w Z.

w sprawie z powództwa D. O.

przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w C.

o zapłatę

na skutek skargi powoda na postanowienie referendarza sądowego z dnia 26 września 2019 r. w przedmiocie oddalenia wniosku powoda o ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu

POSTANAWIA

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem referendarza sądowego z dnia 26 września 2019 r. powód D. O. został zwolniony od kosztów sądowych w całości oraz oddalono jego wniosek o ustanowienie mu adwokata lub radcy prawnego z urzędu.

Uzasadniając rozstrzygnięcie wskazano, że mimo uwzględnienia wniosku o zwolnienie powoda z kosztów sądowych z powodu jego sytuacji majątkowej (pobyt w zakładzie karnym i brak z tego powodu dochodów), nie zdecydowano o ustanowieniu powodowi pełnomocnika z urzędu, ponieważ z treści pozwu wynika, że sprawa nie jest skomplikowana pod względem prawnym. Podkreślono, iż powód nie jest osobą nieporadną, a wręcz przeciwnie - potrafi on samodzielnie formułować swoje żądania w sposób poprawny oraz przytaczać argumenty.

Powołując się na przepis art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych oraz art. 117 § 1 i 5 k.p.c., art. 123 § 2 k.p.c. referendarz sądowy postanowił oddalić wniosek powoda.

Na postanowienie referendarza sądowego, w zakresie w jakim oddalono wniosek zostało złożone przez powoda zażalenie z datą wpływu do Sądu – 11 października 2019 r.

Zażalenie powoda zostało potraktowane jako skarga na orzeczenie referendarza sądowego.

Skarżący wnosił o zmianę postanowienia i przyznanie mu „obrońcy z urzędu”, ponieważ nie zna się na prawie, a w jego ocenie został skrzywdzony przez państwo polskie, a dokładnie przez osoby mundurowe. Ponadto skarżący podnosił, że obrońca jest mu potrzebny do wytłumaczenia, jak również do składania odpowiednich wniosków czy sporządzenia apelacji.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga powoda D. O. nie zasługiwała na uwzględnienie ponieważ argumenty, które zostały w niej zawarte stanowią powtórzenie tych, które rozpoznawał referendarz sądowy, przy czym poczynione przez referendarza ustalenia faktyczne i prawne należy zdaniem Sądu uznać za prawidłowe.

Dodatkowo, aby wzmocnić argumentację referendarza sądowego należy wyjaśnić skarżącemu, że przedmiot sprawy, która będzie rozpoznawana przed Sądem dotyczy okoliczności pobytu powoda w Zakładzie Karnym w C.. Jak należy założyć informacje na ten temat posiada skarżący, a nie jego pełnomocnik, przez co priorytetowe i najważniejsze dla Sądu w tego typu sprawach będzie wysłuchanie powoda. Jeśli chodzi o kwestie ewentualnych trudnych zagadnień prawnych, to na tym etapie postępowania sądowego nie można stwierdzić, aby zachodziły po stronie powoda przeszkody i obawy tej natury. Należy wyjaśnić powodowi D. O., że w sytuacji, gdy Sąd stwierdzi podczas rozprawy, że powód potrzebuje pouczeń, co do czynności procesowych, takowe zostaną jemu udzielone w trybie art. 5 k.p.c. Jeśli zaś chodzi o argument dotyczący konieczności sporządzenia apelacji przez powoda, to jest on przedwczesny, ponieważ D. O. bezpodstawnie założył już na tym etapie, że orzeczenie w jego sprawie będzie dla niego niekorzystne i będzie musiał składać apelację. Powód powinien pamiętać, że Sąd ma obowiązek uzasadnić swój wyrok, co nakłada również na strony postępowania konieczność dokonania refleksji nad wydanym przez Sąd orzeczeniem i dopiero wtedy, gdy strona stwierdzi, że doszło do naruszenia prawa w jej sprawie może złożyć apelację.

Mając na uwadze powyższe Sąd – uznając skargę za nieuzasadnioną – na podstawie art. 398²³ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

-odpis postanowienia doręczyć powodowi z pouczeniem, że na orzeczenie nie służy środek zaskarżenia;